

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ
ÎN C H E I E R E

Ședința publică din 25 Septembrie 2024

Completul compus din:

Președinte:, judecător

Judecător

Grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, apelul declarat de reclamantul împotriva sentinței civile nr. din 19 octombrie 2023 pronunțate de Tribunalul în dosarul nr., intimați fiind pârâții

..... și

La apelul nominal, făcut în ședința publică, a răspuns consilier juridic, pentru intimații-pârâți Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești și Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș, în baza delegației înregistrate la nr., depusă la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul este scutit de taxă judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că au fost comunicate motivele de apel către intimații-pârâți, numai intimații-pârâți și au formulat întâmpinare care a fost comunicată apelantului-reclamant, iar acesta nu a depus răspuns la întâmpinare.

La interpelarea instanței, reprezentantul intimaților-pârâți și arată că nu are excepții de invocat și nici cereri prealabile de formulat.

Curtea, din oficiu, raportat la dispozițiile O.U.G. nr. 62/13 iunie 2024, invocă și pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la egalizarea solicitată de apelantul-reclamant în privința salarizării, respectiv a vechimii în funcție față de alți angajați în magistratură ce ar fi obținut prin hotărâri judecătorești această vechime în plus.

Reprezentantul intimaților-pârâți și arată că este acord cu sesizarea Î.C.C.J., având în vedere că până în prezent nu există o dezlegare cu privire la această chestiune de drept.

Curtea rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a amâna pronunțarea pentru 15 zile astfel încât părțile să poată să-și exprime un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept invocată de instanță.

După rămânerea cauzei în pronunțare asupra sesizării Î.C.C.J., apelantul-pârât a depus la dosar note scrise.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise asupra chestiunii de drept invocate,

DISPUNE :

Amână pronunțarea asupra sesizării Î.C.C.J. la data de 10 octombrie 2024.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi
25 septembrie 2024.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ**

ÎNCHIEIERE

Sedința publică din 10 Octombrie 2024

Completul compus din:

Președinte:, judecător

Judecător

Grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, apelul declarat de reclamantul împotriva sentinței civile nr. din 19 octombrie 2023 pronunțate de Tribunalul în dosarul nr., intimați fiind părțile

Apelul este scutit de taxă judiciară de timbru.

Dezbaterile asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, raportat la dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024, au avut loc în ședința publică din data de 25 septembrie 2024 și au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta.

Pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost amânată astăzi, 10 Octombrie 2024, când, în urma deliberării, instanța a dispus următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării, Curtea reține caracterul admisibil al prezentului demers, în conformitate cu prevederile OUG nr. 62/2024 rap. la art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. obiectul prezentului dosar („drepturi bănești spor de vechime”) se circumscrie domeniului de aplicare a OUG nr. 62/2024, având în vedere prevederile art. 1 alin. 1 din Ordonanță, potrivit căreia „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”;

2. sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. 1 rap. la art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024;

3. există o cauză aflată în curs de judecată, în ultimă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Pitești-Secția I civilă;

4. litigiul pendinte este început după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, acțiunea fiind înregistrată pe rolul instanței la data de 24 august 2023;

5. (i) chestiunea de drept ce necesită a fi lămurită ridică dificultăți de interpretare a dispozițiilor art. 6 lit. b și c din Legea 153/2017 rap. la art. 33 alin. 1 și art. 86 alin. 1

din Legea 303/2004, normele legale menționate nefiind clare în privința domeniului de aplicare și a efectelor pe care le produc, respectiv dacă, în aplicarea principiilor egalității și nediscriminării, se impune ca la stabilirea vechimii în funcție („sporul de vechime continuă în magistratură”) să fie avută în vedere perioada în care magistratul a avut calitatea de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, raportat la alți magistrați care au obținut recunoașterea aceluiași beneficiu în baza unor hotărâri judecătorești;

(ii) chestiunea de drept ce necesită intervenția instanței supreme este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și controversate;

6. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor amintite depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât acțiunea are ca obiect obligarea pârâților la plata, începând cu data de 14.03.2020 și în continuare, a sporului de vechime continuă în magistratură (vechime în funcție) prin raportare la dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004 (stabilirea vechimii în funcție prin luarea în considerare a perioadei în care a exercitat funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice) și implicit la plata diferențelor salariale dintre sumele încasate și sumele rezultate în urma aplicării sporului de vechime continuă în magistratură (vechime în funcție), iar în cadrul apelului declarat de reclamant se invocă starea de discriminare în care acesta pretinde că s-ar afla din punct de vedere al drepturilor salariale, în raport cu magistrații-asistenți ai ICCJ, judecători din cadrul Judecătoriei Sectorului 4 mun. București și Judecătoria Sânnicolau Mare.

7. chestiunea de drept este nouă, nefiind identificată o jurisprudență conturată a instanțelor naționale în interpretarea și aplicarea acestor texte legale în situații similare celei deduse judecării;

8. în urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii;

9. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului la data de 15.03.2023, sub dosar nr., reclamantul, în contradictoriu cu pârâții

..... și, a solicitat obligarea acestora la recunoașterea stării de discriminare în care se află din punct de vedere salarial în raport cu magistrații asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecătorii din cadrul Judecătoriei Sectorului 4 București și Judecătoria Sânnicolau Mare; la plata începând cu data de 14.03.2020 și în continuare, a sporului de vechime continuă în magistratură (vechime în funcție) prin raportare la dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004 (stabilirea vechimii în funcție prin luarea în considerare a perioadei în care a exercitat funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice) și implicit la plata diferențelor salariale dintre sumele încasate și sumele rezultate în urma aplicării sporului de vechime continuă în magistratură (vechime în funcție). Totodată, reclamantul a solicitat și actualizarea sumelor stabilite mai sus cu indicii de inflație și aplicarea dobânzii legale penalizatoare pentru executarea cu întârziere a acestor obligații de plată privind diferențele de drepturi salariale, calculate începând cu data scadenței plății sumelor ce ar fi trebuit să fie achitate, până la plata efectivă a sumelor solicitate.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat, în esență, că ocupă funcția de procuror începând cu data de 12.12.2012, ca urmare a promovării examenului de admitere în magistratură - sesiunea iulie-decembrie 2012, iar în prezent ocupă funcția de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria, delegat prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria, fiind încadrat în funcție cu un coeficient de salarizare corespunzător unei vechimi în funcție de 10-15 ani. În perioada anterioară, respectiv între 23.07.2004-12.12.2012, a avut calitatea de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Argeș.

În această calitate, a îndeplinit condițiile pentru a putea susține examenul de admitere în magistratură - sesiunea iulie-decembrie 2012, în temeiul art. 33 ind. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, potrivit căruia: „(1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, executorii judecătorești cu studii superioare juridice, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.”

Arată că această vechime în calitatea de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, menționată în art. 86 din Legea nr. 303/2004, nu a fost luată niciodată în considerare, ca vechime în magistratură, la calcularea drepturilor salariale, deși există alți magistrați (care vor fi menționați mai jos) și toți magistrații asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, cărora vechimea în funcții juridice le-a fost inclusă în vechimea în funcție, fiind totodată salarizați în consecință.

În urma unor hotărâri judecătorești definitive - menționate mai jos, prin Ordinul nr. 367/28.12.2017 al Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, tuturor magistraților asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție li s-au recalculat drepturile salariale prin calcularea vechimii în funcție prin includerea vechimii în alte funcții juridice, conform art. 86 din Legea nr. 303/2004.

Astfel, prin ordinul menționat s-a stabilit în favoarea tuturor magistraților asistenți calcularea drepturilor salariale „precum și prin includerea vechimii în magistratură în calculul indemnizației lunare conform art. 86 din Legea nr. 303/2004”.

Aceste hotărâri și ordinul dat de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost emise tot înainte de modificarea alin. 1 al articolului 86 din Legea nr. 303/2004 și prin Legea nr. 242/2018 din 12 octombrie 2018.

Pârâțul

a depus întâmpinare înregistrată la dosar la data de 19.10.2023 (filele 35-37), prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, raportat la faptul că, reclamantul nu a funcționat în cadrul Parchetului de pe lângă , fiind aplicabile dispozițiile din Decizia nr. 13/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, care a statuat în sensul în care calitatea de ordonator principal de credite a conducătorului unei autorități publice nu conferă automat acesteia și calitatea de pârât. De asemenea, a invocat și excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de 15.03.2020.

Pe fondul cauzei, pârâțul a solicitat respingerea acțiunii, arătând că vechimea în magistratură reprezintă o varietate a vechimii în specialitate, mai precis a vechimii în specialitate juridică, iar la rândul său, vechimea în specialitate constituie o specie a vechimii în muncă.

Din actele de la dosar rezultă că reclamantul a fost ofițer de poliție în cadrul I.P.J. , în perioada 23.07.2004 – 12.12.2012, fiind desemnat ca organ de cercetare al poliției judiciare începând cu data de 11.04.2005. Astfel, vechimea acumulată de reclamant în funcția de ofițer de cercetare penală a fost utilă ca vechime în specialitate, pentru ca acesta să poată participa la concursul organizat de CSM în vederea ocupării unor posturi vacante de procuror, în temeiul art. 33 din Legea nr. 303/2004. Pârâțul a arătat în continuare că prevederile art. 86 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 nu pot fi extinse prin interpretare sau echivalare de funcții.

Pârâții

, au formulat întâmpinare la data de 24.03.2023 (filele 26-28), prin care au invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de 15.03.2020, iar pe fond au solicitat respingerea acțiunii în raport de dispozițiile din Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 153/2017.

Prin sentința civilă nr. din 19 octombrie 2023, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă și în consecință a fost respinsă acțiunea formulată împotriva acestui pârât, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă, a fost admisă excepția prescripției parțiale a dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de 15.03.2020, fiind respinsă acțiunea pentru acest interval ca prescrisă și a fost respinsă, în rest, acțiunea formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâtii.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut, în esență, că nu sunt incidente dispozițiile art. 1 alin. 2 lit. i din OG 137 din 2000, întrucât principiul egalității de tratament în salarizare implică recunoașterea acelorași obiective și elemente de salarizare tuturor persoanelor aflate într-o situație comparabilă. Reclamantul a depus la dosar sentința civilă nr.

LM/27.05.2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosarul nr., având ca obiect drepturi salariale ale personalului din justiție, dar în care reclamanta a avut calitatea de notar public, funcție ce se regăsea în dispozițiile art. 86 alin. 1 din Legea nr. 303/2004.

A reținut tribunalul că funcția invocată de reclamant, aceea de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare nu se regăsește printre funcțiile reglementate de dispozițiile art. 86 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, mai mult aceste prevederi fiind abrogate prin Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 1.102 din 16 noiembrie 2022. Instanța a mai reținut că reclamantul în motivarea acțiunii face trimitere la condițiile ce trebuie îndeplinite de o persoană pentru a fi numită în magistratură, pe bază de concurs, față de dispozițiile art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, unde calitatea de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice este indicată în mod expres.

De asemenea, instanța a reținut că prin Decizia nr. 264/09.05.2023, publicată în Monitorul Oficial nr. 645/14.07.2023, Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. 1 din Legea nr. 303/2004.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul, care a solicitat anularea/modificarea hotărârii apelate și, pe cale de consecință, admiterea cererii de chemare în judecată, așa cum a fost formulată.

În motivare, apelantul a arătat că vechimea în calitatea de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, menționată în art. 86 din Legea nr. 303/2004, nu a fost luată niciodată în considerare, ca vechime în magistratură, la calcularea drepturilor salariale, deși există alți magistrați și toți magistrații asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, cărora vechimea în funcții juridice le-a fost inclusă în vechimea în funcție, fiind totodată salariați în consecință.

Apelantul a invocat Decizia civilă nr. '02.11.2017 prin care Curtea de Apel a respins apelul formulat împotriva Sentinței civile nr. din data de 01.03.2017 a Tribunalului Dâmbovița, din dosarul nr. 5139/120/2016, Sentința civilă nr. 1515/24.03.2010 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul nr., Sentința civilă nr.

'25.09.2018 pronunțată de Tribunalul în dosarul nr. și Sentința civilă nr. '22 din data de 27.05.2022, pronunțată de Tribunalul - Secția I Civilă în dosarul nr. și a învederat că nu se poate pretinde că nu există discriminare între acesta și judecătorii ce au obținut respectivele hotărâri, dar și față de o întreagă altă categorie de magistrați, respectiv magistrații-asistenți, cărora li se aplică același statut, și care la rândul lor, au invocat exact aceleași prevederi legale în recunoașterea vechimii din celelalte profesii juridice.

A precizat apelantul că temeiul juridic al cererii de chemare în judecată îl constituie egalitatea în drepturi, iar în ceea ce privește specificul cauzelor cu acest obiect este răsturnată sarcina probei, angajatorului revenindu-i obligația să dovedească împrejurarea că nu a fost discriminat. Dispozițiile art. 27 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prevăd că persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun.

A apreciat apelantul că se impune reținerea de către instanță a stării de discriminare în care se află din punct de vedere al drepturilor salariale, în raport cu magistrații-asistenți ai ICCJ, judecători din cadrul Judecătoriei Sectorului 4 mun. București și Judecătoria Sânnicolau Mare,

mai sus amintiți, cu titlu de exemplu, precum și acordarea de despăgubiri, respectiv restabilirea situației anterioare discriminării, prin obligarea părților la plata diferențelor de drepturi salariale deduse judecății.

A mai arătat apelantul că dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004, în prezent abrogate, prin care s-a statuat faptul că perioada în care a fost ofițer de poliție judiciară, cu studii superioare juridice, constituie vechime în magistratură, nu au produs niciodată efecte juridice, în ceea ce îl privește, în realitate această perioadă nu a fost niciodată recunoscută ca fiind vechime în magistratură, nici legătură cu modul de stabilire de drepturi salariale, nici în legătură cu un eventual drept de a beneficia de pensie de serviciu, deși aceste dispoziții legale adoptate au fost menite să producă efecte juridice.

Pârâții Parchetul de pe lângă Curtea de Apel și Parchetul de pe lângă Tribunalul au formulat *întâmpinare* solicitând respingerea acestuia ca nefondat.

În motivare, au arătat, în esență, că susținerile în sensul că există un nivel de salarizare diferit și că aceasta are caracter discriminatoriu, sunt neîntemeiate. Consideră că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 2 alin.3 din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000. În cazul în care ar exista un mod de salarizare așa cum susține apelantul, nu s-ar putea considera că aceasta constituie o discriminare, așa cum este aceasta definită în legea privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, întrucât nu reprezintă o deosebire, excludere, restricție sau preferință efectuată pe bază de rasă, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau categorie defavorizată. Aceste prevederi sunt reluate și în cuprinsul art. 159 alin. 3 din Codul Muncii

Pârâții au învederat și că, în raport de perioada în discuție, salarizarea judecătorilor, procurorilor și a personalului asimilat acestora a fost/este reglementată de Legea nr. 284/2010 și de Legea nr. 153/2017 care, prima reglementare, la art. 8 alin. 1 Secțiunea a 2-a Cap. VII din anexa VI statuează că judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor prezentei legi, iar cea de a doua reglementare prevede la art. 8 alin. 1 Secțiunea a 2-a Cap. VIII din anexa V că judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor sau, după caz, cu gradul profesional obținut, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor prezentei legi.

Din analiza textelor de lege menționate rezultă că legiuitorul a consacrat prin legi succesive principiul că salariul magistraților se stabilește în raport de cinci elemente: nivel instanță sau parchet, funcția, gradul profesional, vechime în muncă și în funcție. Ca atare, este evident că, dacă legiuitorul ar fi dorit ca vechimea în magistratură să fie un element care să fie luat în calcul separat la stabilirea salariului judecătorilor și procurorilor ar fi prevăzut separat tranșe de spor pentru vechimea în magistratură.

Acest spor de stabilitate în raport cu vechimea continuă în magistratură, astfel cum este definită în art. 86 din Legea nr. 303/2004, calculat la indemnizația de bază brută lunară, în tranșele și procente prevăzute de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 177/2002 și art. 41 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. nr. 27/2006" - dispoziții în prezent abrogate, pe care îl solicită reclamantul, nici nu se regăsește în dispozițiile legale privind salarizarea la care au făcut referire. Se înțelege astfel că vechimea în magistratură nu este același lucru cu vechimea în funcție, vechimea în magistratură putând fi luată în discuție în alte situații decât în materia salarizării, respectiv cu ocazia stabilirii drepturilor de pensie ale magistratului.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Intimații Parchetul de pe lângă Curtea de Apel și Parchetul de pe lângă Tribunalul au arătat că sunt de acord cu sesizarea ICCJ întrucât nu există o dezlegare cu privire la chestiunea în discuție, însă nu au exprimat o opinie cu privire la fondul dezlegării. Celelalte părți litigante nu au exprimat un punct de vedere.

IV. Prevederile legale ce se solicită a fi interpretate și alte dispoziții legale relevante

- art. 6 lit. b și c din Legea 153/2017: „Art. 6 - Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție; c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;”

- art. 33 alin. 1 din Legea 303/2004: „Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, executorii judecătorești cu studii superioare juridice, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.”

- art. 86 alin. 1 din Legea 303/2004: „Constituie vechime în magistratură, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), magistrat-asistent, grefier cu studii superioare juridice, avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul juridic superior acreditat.”

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

Cu titlu prealabil, pentru clarificarea obiectului sesizării, Curtea subliniază că reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 86 alin. 1 din Legea 303/2004 și pe OG 137/2000, solicitând plata unor sume cu titlu de spor de vechime continuă în magistratură (vechime în funcție). În esență, a invocat că au fost pronunțate hotărâri judecătorești prin care s-a recunoscut altor magistrați îndreptățirea la acest spor cu luarea în considerare a vechimii și în alte funcții juridice, dintre cele enumerate la art. 86 din Lege.

În anexa nr. V la Legea nr. 153/2017, cap. I, lit. A, este definită noțiunea de vechime în funcție, ca fiind vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție. Pe de altă parte, vechimea în magistratură, astfel cum este descrisă la art. 86 alin. 1 din Legea 303/2004, nu prezintă relevanță pentru calcularea unui drept de natură salarială, ci pentru deschiderea drepturilor la pensie.

Chiar dacă cele două noțiuni sunt distincte, reclamantul a identificat și invocat hotărâri judecătorești definitive (de exemplu, Sentința civilă nr. .../2022 din data de 27.05.2022, pronunțată de Tribunalul ... - Secția I Civilă în dosarul nr. ...) prin care s-a acordat „sporul de vechime continuă în magistratură” (vechime în funcție) pentru activitatea desfășurată în alte funcții juridice decât cea judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție, respectiv pentru alte profesii dintre cele enumerate la art. 86 alin. 1 din Legea 303/2004.

Pe de altă parte, reclamantul a identificat și invocat hotărâri judecătorești definitive prin care s-a stabilit că perioada în care reclamantul magistrat a avut calitatea de ofițer de poliție reprezintă vechime în magistratură. (de exemplu, decizia nr. .../20.02.2023 pronunțată de Curtea de Apel ... în dosarul nr. ...)

În aceste condiții, în raport de dispozițiile legale menționate și de hotărârile judecătorești obținute de alți magistrați, reclamantul a invocat starea de discriminare și a apreciat

că este îndreptăţit să beneficieze de acelaşi spor de vechime pentru perioada în care a ocupat o altă funcţie juridică, cea de ofiţer de poliţie judiciară, în virtutea căreia a beneficiat de prevederile art. 33 alin. 1 din Legea 303/2004, care reglementează numirea în magistratură, pe bază de concurs, a persoanelor cu o vechime în specialitate de cel puţin 5 ani în profesiile enumerate în acest articol.

Pe fondul sesizării, în opinia acestei instanţe, principiile egalităţii şi nediscriminării nu pot fi dissociate de principiul legalităţii, astfel încât nu este suficientă existenţa unor hotărâri judecătoreşti prin care alţi magistraţi care au obţinut în baza unor hotărâri judecătoreşti recunoaşterea aceluiaşi beneficiu invocat prin cererea dedusă judecăţii, fiind necesar ca dreptul în litigiu să fie prevăzut de lege.

În acelaşi sens s-a pronunţat Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept printr-o decizie recentă, nr. 40/2024, în cadrul căreia a reţinut că „principiul egalităţii, în componenta ce obligă la recunoaşterea unor salarii egale pentru toate persoanele care sunt încadrate pe aceeaşi funcţie şi desfăşoară aceeaşi muncă, în aceleaşi condiţii de vechime şi calificare, pleacă tot de la premisa că salariile maxime aflate în plată ce îndeplinesc aceste condiţii [potrivit art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017] sunt stabilite cu respectarea legii, indiferent că sunt sau nu sunt recunoscute prin hotărâri judecătoreşti.” (parag. 93)

S-a mai reţinut prin aceeaşi hotărâre că „principiul legalităţii trebuie să fie avut în vedere în egală măsură cu principiile egalităţii şi nediscriminării la momentul solicitării egalizării salariilor cu cele stabilite prin hotărâri judecătoreşti, astfel încât fiecare dintre ele condiţionează admiterea cererii - fireşte, dacă acţiunea are ca obiect egalizarea, şi nu exclusiv aplicarea normei ce reglementează dreptul salarial în discuţie.” (parag. 118)

În contextul prezentat, chiar şi în situaţia existenţei unor hotărâri judecătoreşti prin care a fost recunoscut dreptul dedus judecăţii altor magistraţi aflaţi într-o situaţie similară reclamantului, se impune ca instanţa să analizeze în concret îndeplinirea cerinţelor pentru ca norma invocată să fie aplicată efectiv în speţă.

În consecinţă, având în vedere cele anterior expuse, în temeiul disp. art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, instanţa va dispune sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispoziţiilor art. 6 lit. b şi c din Legea 153/2017 rap. la art. 33 alin. 1 şi art. 86 alin. 1 din Legea 303/2004.

De asemenea, în baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, instanţa va dispune suspendarea judecării apelului până la pronunţarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D I S P U N E

În temeiul disp. art. 2 din OUG nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispoziţiilor art. 6 lit. b şi c din Legea 153/2017 rap. la art. 33 alin. 1 şi art. 86 alin. 1 din Legea 303/2004, respectiv dacă, în aplicarea principiilor egalităţii şi nediscriminării, se impune ca la stabilirea vechimii în magistratură să fie avută în vedere perioada în care magistratul a avut calitatea de ofiţer de poliţie judiciară cu studii superioare juridice, raportat la alţi magistraţi care au obţinut recunoaşterea aceluiaşi beneficiu în baza unor hotărâri judecătoreşti.

Suspendă judecata cauzei având ca obiect apelul declarat de reclamantul cu domiciliul ales la, judeţul Argeş, împotriva sentinţei civile nr. din 19 octombrie 2023 pronunţate de Tribunalul în dosarul nr., intimaţi fiind părtaşii Ministerul

Public-Parchetul de pe lângă

....., cu sediul în
....., Parchetul de pe lângă Curtea de Apel
....., judeţul
....., Parchetul de pe lângă Tribunalul
....., judeţul
..... şi

· sediul în
, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.
Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței astăzi,
10.10.2024, la Curtea de Apel - Secția I civilă.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Red. : /05 11.2024
Tehnored
6 ex/4 com.